

च तत्तच्छब्दे वक्ष्यते तथाहि यत्किञ्चिद्घटादौ चक्षुःसन्निकर्षे घटत्वसामान्यधर्माज्ञानेन सकलघटादिज्ञानं सामान्यलक्षणाधीनं घटादिज्ञाने न घटादिज्ञानं ज्ञानलक्षणाधीनम्, योगविशेषजनितं सकलघटज्ञानं च एतन्नयमलौकिकं प्रत्यक्षं तस्य च अलौकिकत्वात् तदुत्तरं तत्तद्विषये साक्षात्करोमीति नातुव्यवसायः किन्तु जानामीत्येवानुव्यवसाय इति भेदः ।

अल्प लि० अल-प । १. लुप्ते, २. ईषदर्थे, ३. सूत्रे, ४. मरणादर्थे ।
“अथ यदस्यं तन्मत्स्यम्” का० उ० । स्वार्थे कन् अल्पकम-
यत् । ५. यासि पु० । अल्पवच्च यस्य वस्तुनः यावती इयत्ता उचिता ततोऽन्यत् तत्त्वं च परिमाणभेदः अपे-
क्षाबुद्धिविशेषविषयत्वमपकर्षाधायकधर्माविशेषो वा तेन द्रव्य-
गुणादिधर्मात्वं तस्य । तच्च जातिगुणक्रियाद्रव्येषु भवति अल्पा नदी अल्पः श्यामः अल्पं ज्ञानं अल्पः पाकः अल्पो ऽवकाशः । “क्वात्वाविषया मतिः” रघुः । “अल्पप्रयोजन-
कतोत्तरप्रयासैः” माघः । “प्रक्षालनेन त्वत्पानामङ्गिः शौचं विधीयते” मङ्गः । अस्य गुणपरतापि “करणे च स्तोकात्मकच्छकतिपयस्यासन्ववचनस्येति” पाणिन्युक्तेः अल्पानुक्तः अल्पतया सुक्त इत्यर्थः । वीप्सार्थे शस् । अल्पशः अव्य० । “पतितपापस्तैरल्पशः” पा० । अस्य संख्यावद्गुणवचनत्वात् अतिशयने इडन् ईयडन् च । अल्पिष्ठः अल्पीयान् स्त्रियां ङोप् । “संख्यायाः अल्पी-
यस्याः” वार्त्ति० अल प्रकृतेर्व कन् । कनिष्ठः कनीयान् “कनीयान् वृषस्तत्सृजेत्” स्मृतिः “भ्राता ज्येष्ठः कनिष्ठो वा” स्मृतिः । भावे इमन्निच् अल्पिमा पु० व्यञ् आल्पम् पु० स्त्री तच्च अल्पता । स्त्रीत्व-अल्पत्वं न० लुट्परिमाणे ।
अल्पकेशी स्त्री अल्पः केश इव पत्रमस्याः । भूतकेशीवृत्ते ।
अल्पगन्ध न० अल्पो गन्धो यस्य । १. रक्तकैरवे । २. सत्यगन्धयुक्तं माते लि० । एकान्तसम्बन्धे इच् समा० । अल्पगन्धिः तत्तैव लि० ।

अल्पतनु लि० अल्पा लुट्परिमाणा तनुः शरीरं यस्य १. खर्वे, २. दुर्बले, ३. सत्यास्थियुक्ते च । पत्रके २. वृक्षमात्रे च ।
अल्पपत्र पु० अल्पं पत्रं यस्य । १. लुट्पत्रयुक्ततुलसीभेदे सत्य-
अल्पपद्म न० अल्पमसम्पूर्णं पद्मम् । रक्तकमले रत्नमा० ।
अल्पप्रमाण पु० अल्पं प्रमाणमस्य वा कप् । (तरुज) (खरुज) वा इति १. ख्याते वृक्षे । २. अल्पप्रमाणयुक्ते लि० ।
अल्पप्राण पु० अल्पः प्राणः प्राणनक्रिया यस्मिन् । वर्षभेदे यस्योच्चारणे अल्पप्राणवायोर्वापारस्तस्मिन् । स च शिखा-

यामुक्तः “अयुग्मवर्गयमगायत्र्याल्लः सवः स्तुता” इति तथा च वर्गेषु प्रथमतो यपञ्चमवर्गः यमगाः यवरत्नाश्च अल्पासवः । कर्म० । २. ताडयवर्षोच्चारणवाह्यवन्ने । वाह्यप्रयत्नास्तु एकादशधा “विवारः सवारः श्वः सोनादो घोषोऽघोषोऽल्य-
प्राणो महाप्राण उदात्तोऽलुदात्तः स्वरितश्चेति” सि० कौ० ।

अल्पः प्राणः प्राणहेतुकं बलमस्य । ३. अल्पबले लि० । [शाके] अल्पमारिष पु० अल्पः मारिषः शाकः कर्म० । (नटिया) अल्पमेधस् लि० अल्पा मेधाऽस्य अस्मिन् समा० । अल्पधार-
णायुक्तवृद्धौ धारणा च दृढसंस्कारः ।

अल्पम्पच लि० अल्पं पचति पच-बा ख सुप् उप० सं० १. मित-
म्यचे आत्मस्मरौ कपणे । करणस्य कर्त्तृत्वविचायास् । २. अल्पपाकसाधने पात्रादौ ।

अल्पशमी स्त्री कर्म० । कुद्रावां शम्यां शम्याकारे कुद्रवृक्षे ।
अल्पसरस् न० अल्पं सरः कर्म० । (डोवा) कुद्रजलाशये ।
अल्पायुस पु० अल्पमायुः जीवनकालो यस्य । १. आगे पशुषु तस्मैवाल्पाद्भूकत्वात् तथात्वम् । २. अल्पजीवन काले लि० । “दुराचारो हि पुरुषो लोके भवति निन्दितः । दुःखभागी च सततं व्याधितोऽल्पादुरेव ज्ञ” मनुः वा कप अल्पायुषकोऽप्यल । कर्म० । यस्य यावदायुश्चितं ततोऽल्पमिते । जीवनकाले ३. आयुश्च जीवनकालः “शतायुर्वै पुरुष” इति श्रुतेः शत-
वर्षावच्छिन्नजीवनकालो नराणामाहुः । एवमन्येषा-
मायुः परिमाणमायुःशब्दे वक्ष्यते । तत्र विशेषकालतायां व्योतिषोक्तप्रहयोगस्य सूचकता यथा जातकालङ्कारे । “आयुर्मूलं जन्मिनां जीवनं स्यादाजीवानां निर्जराणां सुधेव । एवमाहुः पूर्वमाचार्यवर्त्यास्तस्मादायुर्वैगजाख्यं प्रवक्ष्ये । लम्नाधोऽतिवीर्यो यदि शुभविहगैर्वीक्षितः केन्द्रयातैर्दत्ते ह्यायुः सुदर्शनं गुणगणहितं श्रीयुतं मानवानाम् । सौम्याः स्त्रीयालयस्या जन्नुषि च रज-
नीनायके स्त्रीयतङ्गे वीर्याटेऽ लग्ननाथे वपुषि च शरदां मटिरायुर्नराणाम् ॥ सौम्याः केन्द्रायस्यावपुषि सुर-
युरौ लग्नतोवा सुधांशोरायुर्भूतं न दृष्टं न च गगनगतैः सप्तविहगैरनराणाम् । याता मूलत्रिकोणे शुभगगनचराः स्त्रीयतङ्गे सुरेज्ये लम्नाधोऽतिवीर्यो गगनवत्सु ८०. समा-
संस्वमायुर्नराणाम् ॥ सौम्ये केन्द्रेऽतिवीर्यो यदि निधनपदं खेटङ्गीनं समाः सुस्त्रिंशत् सौम्येक्षितं चन्द्रगन-
हिमकरैः संयुतोऽयं स्तम्भे चेत् । सत्याशे चामरेज्ये सुनि-
नयन २७ मितं स्वर्गगो लग्नगो वा चन्द्रोद्युने शुभशेड-